

Điếu Văn trong buổi truy điệu Cụ Chữ Ngọc Liễn

do Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam kính điều

Ngày 25 Tháng Chín, 1998

Kính Thưa Quý Vị,

Chúng tôi đại diện cho tất cả anh chị em trong Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam và nhóm thành lập Hội Cao Niên vùng Hoa Thịnh Đốn, xin nói lên những lời thương tiếc của chúng tôi đối với cụ Chữ Ngọc Liễn.

Chúng tôi được biết cụ Chữ Ngọc Liễn từ những năm đầu tiên khi người Việt ly hương chưa làm quen được với cuộc sống mới trên xứ người. Cũng như những người Việt phải bỏ nước ra đi trong những năm đầu ấy, chúng tôi hoang mang, lạc lõng, cô đơn. Trong dịp này chúng tôi được gặp cụ Chữ Ngọc Liễn, một trong những vị chủ tịch đầu tiên của Hội Cao Niên. Cụ gần người trẻ cũng như người già, cụ muốn chúng tôi gọi cụ bằng **BỐ** và cụ đã tỏ ra xứng đáng một người cha cho chúng tôi kính phục. Năm tháng trôi qua,

tuổi hạc ngày một cao, cụ vẫn muốn hoạt động, muốn lưu truyền cho thế hệ mai sau, những gì gọi là văn hóa, là truyền thống Việt Nam. Cụ thường bảo chúng tôi mỗi khi gặp là “mẹ con kho cá ngon lắm đó”, có ý nhắc khéo nếu các con muốn ăn món thuần túy quê hương, cứ lại mẹ sẽ cho các con được hưởng hương vị này.” Cụ thật tế nhị, biết thế nào là tuổi trẻ, mãi mê công việc, nhắc nhở mỗi lần có dịp. Khi còn làm Hội Trưởng, cụ cố gắng lo lễ nghi đầy đủ – nào là Giỗ Tổ, nào là lễ Hai Bà, nào là chợ Tết, bao giờ cũng trang nghiêm, và theo đúng tập tục Việt Nam.

Chúng tôi nhớ mãi hình ảnh cụ những năm xa xưa ấy. Tuy có tuổi , cụ vẫn sốt sắng làm việc xã hội với một tinh thần lân mẫn, với phong thái làm mọi người phải kính phục. Cụ và cụ bà thương mến chúng tôi, coi chúng tôi như con và chúng tôi thấy cụ xứng đáng là người cha đáng quý.

Kính xin quý vị cho phép chúng tôi được nói lên những lời cuối cùng với hương linh cụ Liễn.

Kính thưa Bố,

Chúng con là Hiệp, Ngọc Dung, Kim Dung, Phương, và con, vô cùng đau đớn kính dâng lời ngàn thu vĩnh biệt hương linh của bố.

Cách đây mấy ngày con đến thăm Bố, con thấy Bố ngồi trầm lặng nhìn trời qua khung cửa mở. Quốc Anh cho con biết trong những ngày gần đây Bố thường bảo mở cửa để Bố nhìn ra ngoài trời.

Giờ đây khi đứng trước linh cữu của Bố, chúng con nghĩ rằng với sự linh mẫn thiên phú, Bố đã biết trước được thời gian Bố sẽ ra đi, nên bố yên lặng nhìn cuộc đời lần cuối, Bố hồi tưởng những gì đã qua: những cuộc biển dâu, vạt nước nổi trôi, những đổi dời, những ước mơ, những công việc Bố đã làm, nỗi nhớ quê hương xa vời ..., quê hương gấm vóc mà Bố chẳng bao giờ còn có dịp trở về thăm, dù chỉ một lần. *thời ~*

Thưa Bố kính yêu, chúng con rất xót xa ^{vì} ^{đã} khi chúng con ^{hiều} được tâm tình của Bố. Bố ra đi không phải chỉ là một sự mất mát riêng của đại gia đình họ Chử, mà là cả một mất mát lớn cho chúng con,

cho cộng đồng người Việt nói chung. Những lời ai điếu của quý vị
 quan khách trong ^{buổi truy điệu} tang lễ hôm nay cho chúng con được biết thêm
 về quá trình hoạt động phục vụ cho quê hương, cho đất nước và
 cho đồng bào của Bố, những huy chương cao quý của Vua ban,
 Bảo Quốc Huân Chương của Tổng Thống tặng đã nói lên sự đóng
 góp lớn lao mà bố đã dành cả cuộc đời cho quê hương. Chúng con
 vô cùng hãnh diện. ✱

Xin nguyện cầu hương linh Bố an nghỉ bình yên nơi miền vĩnh cửu.

✱ Những lời ai điếu, điệu văn, phân ưu, tiễn biệt và buổi lễ cử hành tang, nghiệm đây đau đớn đau đớn cho Bố với tất cả tâm hồn của tất cả quý vị. Có một hôm nay cũng như các ngày qua là "Phốt hăm tang" đi tiễn biệt Bố đến nơi an nghỉ cuối cùng!

Chúng con xin nguyện cầu hương linh Bố an nghỉ bình yên nơi miền vĩnh cửu.